

Подальші дослідження мають бути спрямовані на розробку інструментарію оцінки боргового навантаження для банків II рівня банківської системи України, Національного банку України та фінансових установ, що здійснюють фінансове посередництво з метою забезпечення планового зниження рівня делевериджу до адекватного рівня.

Н. М. Давидкова,
аспірантка Класичного приватного університету, м. Запоріжжя

АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В БАНКІВСЬКІЙ СФЕРІ

Розвиток фінансової сфери, зокрема банківської, здійснює значний вплив на розвиток економіки взагалі, тому підвищення ефективності функціонування банківської системи є дуже важливим напрямом і потребує наукових досліджень та впровадження результатів цих досліджень в практику управління банком.

Для всіх банків характерні такі риси праці, що проектуються на вимоги до банківського персоналу:

- характерна вузька спеціалізація, пов'язана з різноманітним характером банківських послуг, тому до співробітників пред'являються високі кваліфікаційні вимоги за всіма напрямками трудової діяльності;
- практично всі співробітники банків мають вищу освіту (80–85 %) відповідно до кваліфікаційних вимог більшості банків, але щоденна робота деяких категорій працівників пов'язана з рутинною, монотонною роботою, при цьому не використовується увесь фаховий потенціал цих працівників;
- яскраво виражений стресовий характер праці значної частини не тільки керівного (як в інших галузях), але і виконавського персоналу, що випливає із самої специфіки більшості банківських операцій, висувають жорсткі вимоги до ділових і особистих якостей співробітників, особливо до рівня їх відповідальності та лояльності.

Перша вимога пов'язана з індивідуальним характером праці, друга обумовлена необхідністю збереження банківської таємниці та іншої інформації, розголошення якої потенційно може не лише викликати прямі збитки, а й поставити банк на межу банкрутства.

У банківській справі, на відміну від більшості інших галузей, прямий доступ до інформації мають представники практично всіх категорій персоналу. Особливі вимоги висуваються й до ресурсного (в першу чергу до інформаційного) забезпечення праці працівників (повна і достовірна інформація). У зв'язку із зростанням інтенсивності роботи в банківській сфері, а також з впровадженням нових банківських технологій та зростанням рівня складності робіт вирішення виробничих

завдань все сильніше ув'язується з людським чинником, з відношенням персоналу до роботи, особистою зацікавленістю в підвищенні якості робіт, готовністю творчо підходити до вирішення задач.

Співробітник повинен володіти певною свободою дій, мати можливість самостійного вибору шляхів вирішення завдання, і, водночас повинен жорстко вписуватися в існуючі технології, при цьому добре розуміючи не тільки цілі своєї діяльності, але і цілі свого підрозділу, а також мету та пріоритети банку в цілому. В умовах зниження прибутковості банківських операцій та посилення конкуренції саме в потенціалі співробітників можуть бути знайдені ті резерви, які дадуть змогу банку не тільки пережити важкі часи, а й створити передумови для розвитку і процвітання в майбутньому.

Розглянуті особливості трудової діяльності працівників банку потребують розробки комплексної системи управління персоналом банку, яка враховуватиме як стратегію розвитку банку, так і специфіку його функціонування. Структуру означеної системи буде досліджено автором в подальших працях.

*К. Ю. Данілов, аспірант
ДВНЗ "Українська академія банківської справи НБУ"*

КЛАСИФІКАЦІЯ НАПРЯМКІВ РЕАЛЬНОГО ІНВЕСТУВАННЯ

Під реальним інвестуванням слід розуміти комплекс організаційних, методичних, розрахункових, маркетингових, юридичних та інших заходів, направлених на обслуговування процесу вкладення реального та фінансового капіталу, а також нематеріальних активів в об'єкти матеріального виробництва господарюючих суб'єктів з метою отримання прибутку та/або отримання соціального ефекту. Класифікацію напрямків реального інвестування можна представити за такими критеріями:

1. За типом використовуваних активів: інвестування в матеріальні активи (житлові будинки; нежитлові будівлі; інженерні споруди; машини, обладнання та інвентар; земля, транспортні засоби; довгострокові біологічні активи рослинництва і тваринництва; інші активи); інвестування в нематеріальні активи (програмне забезпечення та бази даних; права на комерційні позначення, об'єкти промислової власності, авторські та суміжні права, патенти, ліцензії, концесії).

2. За видом основних виробничих фондів, що збільшуються за рахунок вкладення капіталу: інвестиції в основні засоби (земельні ділянки; капітальні витрати на поліпшення земель, не пов'язані з будівництвом; будівлі, споруди та передавальні пристрої; машини та обладнання; транспортні засоби; інструменти, прилади, меблі та інший